

Croitorii cei mari din Valahia de Al. T. Popescu (în spectacolul Teatrului de stat din Sibiu). În imagine: Sebastian Papaiani, în rolul voievodului Basarab (mențiune pentru interpretare), împreună cu Adina Rațiu.

Teatrul din Baia Mare

„Răzvan și Vidra”

de B. P. Hasdeu

Spectacolul cu *Răzvan și Vidra* de Hasdeu, pus în scenă de Dan Alexandrescu, se dezvoltă în jurul ideii transformărilor operate în planul conștiinței de setea de glorie. Conceput ca dramă a puterii, spectacolul se construiește în jurul eroului central, a evoluției

sale psihologice, celelalte personaje avînd mai mult rolul de a-i sublinia transformarea, decît o importanță în sine. Sustinută de text, această soluție regizorală poate fi acceptată, nemotivată apărînd însă trecerea în planul doi a personalității Vidrei (la aceasta contribuie și interpretarea neconcludentă a actriței Tzenka Velceva Binder). Centru de greutate, pivot dramatic al montării, rolul lui Răzvan impunea deosebită forță în interpretare, varietate a mijloacelor de expresie, intuiția desăvîrșită a resorturilor intime ale personajului. Vasile Constantinescu propune însă o variantă scenică monocordă, exterioară cel mai adesea, cu intonații stridente și „poze” supărătoare. Piesă în versuri, Răzvan și Vidra pune problema, mult discutată de altfel, a rostirii specifice. Intonate nediferențiat, cu frazare de proză sau, dimpotrivă, „cîntate” pe un ton nefiresc, versurile lui Hasdeu își pierd frumusețea, și acea melodie interioară care dă farmec textului devine împovărătoare în economia spectacolului.

C.C.